Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

"JEG ER DEN GODE HYRDE." — Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

13de aargang. Winnipeg, Manitoba, Andet Nr. i December 1937 Nr. 22

Tilønsker Hyrdefamelien en velsignet Julehøitid

JULEDAG.

Tekst, Luk. 2, 1-14.

Av pastor
A. J. Gubberud.

EDER ER IDAG EN FRELSER FØDT.

Den menneskeiige travelhet har igjen naaet aarets høidepunkt. Et mylder av fragtmænd og folk i alle aldre-belæsset med pakker, haster avsted til hytter og borge. Det er gaver det gjælder til glæde for store og smaa. Alle skal ha, ingen maa glemmes.

Kirkens klokker ringer. Den dype malm bærer gjenklang over land og by og stemmer hjerter til andagt og fest; det lyder som et ekko fra fjerne tider, om at Gud vil gjæste sit folk med gaver som verden trænger. Det lyser og glitrer i natur og hjem; ti julen er kommen med solverv for hjertene bange.

Det er mindets fest om Ham som kom med himmelsk rigdom: fremtids haap, fred og frelse, til en fattig verden i nød. Han som er Faderens avglans, og hans væsens udtrykte billede. Gjennem ham gjør Gud sit indtok i vært liv.

Ingen fest paa jord har slik makt over sjæl og sind som julen: Den voksne blir som barn, gjerrigknarken blir gavmild, den stolte nedladende, standsforskjeld glemmes. Alle smiler, rækker haanden ut og ønsker "Glædelig jul."

Tanken glir tilbake til vor barndom, da vi tok far, mor eller andre i haand og blev av dem, under klokkeklang ledt til Herrens hus, hvor alt var præget av høitid og en stille indre fred. Orglets toner bruser — under — det høie hvelv og rører hjertets strenger. Vi synes at svæve bort fra verdens tummel og uronærmere Gud — helt ind til hans hjerte. Jordlivets strid og møie er glemt, det er bare Gud og os. Aa hvor trygt og godt det føles at være barn hos Gud; Det er bare fest, fred og glæde som bivrer i barnets hjerte, det er ikke rum for andet.

O hvor vi ældre trænger den lyse stemning og barnets enfoldige tro og tillid gjennem hele aaret. Julens under kan ikke forklares, det hele er en oplevelse; men la os ikke glemme at Gud er i julen, og kanske julens glade stemning er ment som en liten prøve paa, hvad Gud hadde tiltænkt os mennesker gjennem hele livet.

Profeterne hadde talt til Israel om dette under, men kun en og anden med sterk tro og klar indsigt i Guds stilling til mennesket forstod det og glædet sig derover, for den store masse var det kun en famlen mellem tvil og et svakt haap.

Men da tidens fylde kom randt naadens sol i al sin fylde for at lyse for hver en sjæl i tidens mørke. Nu blev det bevist at Gud er trofast. Det gamle raap: "Ak Herre hvor længe" var hørt. Den store glæde, som skal vederfares alt folket, er forkyndt. Budskapet har lydt: "Eder er idag en frelser født." Gud har seet til sit folk og tar sig av det. Nu fatter man baade meningen og maalet med den jordiske tilværelse. Guds uendelige kjærlighet kommer frem i det rette lys. Saa har Gud elsket verden, at han gav sin søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortapes men ha et evigt liv. Guds hjerte er for stort til at frelse bare et lidet udvalgt folk, den er bestemt for alt folket, ingen er utelukket; hver den som hører budskapet og tror, skal bli frelst, og denne sandhet kan ikke tilintetgjøres, ti barnet i krybben er Gudssønnen med makt fra det høie til at fuldføre sit verk. Menneskelig makt og ære, stand, stilling og nationalitet har intet at bety, endog den dypeste falden kan han hjælpe frem til Herrens evige samfund i salighetens bolig, hvilket er frelsens endelige maal med hver enkelt.

Troen paa dette skulde gi kraft til at holde ut i trænsels tider, og vi har i sandhet grund til at glæde os og blande vor røst med englenes sang: "Ære være Gud i det høieste, fred paa jorden og i menneskene hans velbehag." Men merk vel, skal der bli fred og velbehag maa Gud først æres. Derfor har vi ogsaa lært: "Søker først Guds rike og hans retfærdighet saa skal de andre ting tillægges eder." Søk frelseren, du skal finde ham i Herrens ord. Aa hvor vi trænger en frelser, naar vi i en stille stund overveier hvad vi har forbrudt, lægger alt ihop og ser paa syndens sum. Hvor føles det ikke naar vi i vor svaghet leder efter kraft men ingen finder — og i sorg, — motgang og nød. Alt vort blir værdiløst, hændene synker, og vi ser os om efter en frelser. Og ser vi ind til verden, saa maa vi sande Guds ord, at verden ligger i det onde. Vantro, tvil, egenretfærdighet, egeninteresse, stolthet, hævntørst og magtbegjær griner os imøte over alt. Der tales og skrives en masse om enighet, venskap og broderlig forstaaelse, men ægtheten er haard at finde. Menneskenes vekt i omsorgsfølelse og brorskap har ikke holdt skridt med utviklingen. Verdens kultur har fjernet sig fra budskapet om fred paa jord. Mand staar mot mand, klasse mot klasse, land mot land i misundelse, magtbegjær, hat, ran, krig og blod. I haap om at underkue dette onde er "fred" blit det store moderne thema i tale og skrift. Nobelpriser utdeles, komiteer vælges, konferanser holdes, Traktater og overenskomster antages den ene dag, og brækkes den anden.

Jo mere av disse ting disto mer strid. Det glemmes eller oversees, at fred ikke kan komme utenfra, men indenfra — og at intet menneske kan skape fred; kun Gud kan gjøre det, ved at lægge sand fred i hjerte og liv, ved at skape kjerlighet istendenfor hat, hensyn istedenfor hensynsløshet. Slik har synden forblindet menneskenes syn, at de endog gaar stik imot sund fornuft ved at mene, at krig kan endes ved mere krig — og fred — opnaaes ved mere ufred. Aa hvor vi trænger en frelser med naade, forbarmelse, syndsforlatelse, liv og salighet. Han bringer fornyelse og kraft til hver den som aapner sit hjerte for ham, og seier for den som gir sig i hans følge. Alt vort hjerte trænger, og som gir sjælen fred, har han at yde. Derfor er hans frelse velkommen og skaper fest i sind. Men syndens hulhet og herjende makt under ikke verden den glade stemning og herlighet, som møter os med, derfor blir det ikke rum for ham i hjertets herberge. Der er rum for alt andet; men ikke for ham. Det er grund for klagesangen: "Men Jesus ak hvor gaar det til, at dog saa faa betænke vil, den store kjærlighet som drog dig til vor jammer ned."

Vi maa ta imot frelseren skal vi faa del i frelsen. Gi dit hjerte til hans indtog, han maa eie det, før han kan gi os sin frelse. La os gi det til ham som en tak for hans store kjærlighet; saa blir der det nok fred i det forpinte hjerte.

I julens budskap ser vi Herrens klarhet skinne fra oven med naade og fred. Under dette lys kan vi se en utgang fra al trængsel, og at al strid kan løses i Guds evige fred. Denne klarhet skal lyse os helt hjem til salighetens bolig. Maatte det bli mere klarhet om Guds dype kjærlighet til den faldne slegt, saa det kan bli større tak i hjertet, mere sand juleglæde. Luk op for ham du hjerte som aldrig faar fred uten ham. Aapne dig du bedrøvede hjerte for sjælstrøsteren, som forvandler sorg til glæde. Giv rum for ham, du som gaar med saa mange tærende tvil. Han skal gi dig visheten om en naadig Gud og fader, saa du vet paa hvem du tror. Aapne dig, du lidende barn som behøver mere kraft og mot. La hjertet fyldes med hans fred og glæde, saa betyr det langt mer naar du rækker haanden ut og ønsker andre en Glædelig Jul.

"OG DA DE SAA STJERNEN, BLEV DE OVER AL MAATE GLADE." Matt. 2, 10.

JULEDAG 1937

MEL.: PAA GUD ALENE.

O Salig Stunder
paa denne høitids dag
det største under
en frelser født i dag
os vi nu fryder
og synger høit i kor
saa vidt det lyder
henover ganske jor
Vi dig indbyder
Kom ind vaar konge stor.

Lys Julestjerne
herunder kirkehvelv
Vi vil saa gjerne
at Jesubarnet selv
Kom ind tag bolig
om hytten den er lav
vaar gjest at vere
du fred til alle gav
Laav pris og ære
opreist du er fra grav.

—Simon Oyen.

JULEN OG SANG.

Julen og sangen hører sammen. Hvor trist vilde det være dersom all sang var forstummet. Serskjilt ved julehøitiden. Det vilde bli et stort savn.

Julen kom ind med sang. Sang fra himmelen som hyrderne hørte i de stille nattetimer. Det var virkelig en Himmelsk Lovsang. Slik blev Jesu barnet hilset da det kom. Det nævnes ikke mange steder i skriften at Jesus og disciplene sang. Men netop før han skulde bli forraadt av en av sine egne, staar det i Mattæus 26: 30: "Og da de hadde sunget lovsangen gik de ut til oljebjerget." Sang før han skulde fødes i krybben, og sang da han skulde gaa til korset for os. Lovsang endog da.

Ikke at undres at vi synger:

"Syng evangeliet om Jesus,
Du sjæle kan vinde med sang
Syng om den frelsende naade,
Som frigjør fra syndens tvang."

Den store dag skal aapenbare den store skare som er blit vundet ved sang. Erindringen om mors sang ved barnets seng har bragt mangen en synder angrende til korsets fot hos Jesus. Og hvor mangen en "bortkommen" konfirmant, har kommet tilbake naar et kjært salmevers sunget i konfirmation klassesn og lært utenad, har mindet ham om den tapte naade! Oppe i et værelse paa et hotel laa der en handelsreisende. Det var meget tidlig om morgenen men han sov ikke. Langt nede paa gaten kjørte en melkevogn forbi. Manden i vognen var en Kristen. Og til kristenlivet høres sang. Han sang om sin frelser midt under sit arbeide da han kjørte frem. Sangen blev baaret op til hotelværelset til denne handelsreisende. Det var en sang som hans mor hadde sunget for ham da han var barn. Minderne om spilte naadedage strømmet ind over ham, og tilsidst maate han ut av sengen og paa knæ for sin frelser. En sjæl blev fundet ved sang.

"Jeg vet en vei saa fuld av trængsel,
En taare vei saa tung og trang,
Men henad veien høres sang."

For den trætte pilgrim virker sangen styrkenede. To mænd hadde trasket en lang vei for at faa se Hans Nilsen Hauge da han sat i fengsel. Men de slap ikke ind. De maatte staa utenfor det lille vindu op paa veggen. Men saa hørte de Hauge sang: "Jesu din søde forening at smage." De stod med bøiet hoved. De gik hjem styrket.

Syng i julen. Syng i hjemmet for barna. La hjemmet være lyst av sang. Der hvor Jesus faar komme ind og gjøre sin gjerning der blir det sang. Da synges det av hjertets fylde. Godt at sangen har heller ikke dette aar blit forstummet.

Og engang skal vi synge hjemme hos Gud. Da skal der bli lovsang. Da skal sangen aldrig ta slut. Men sangen blir den samme som man lærte her, Sangen om Jesus.

Julen og sangen hører sammen. Tak Gud at den ikke er forstummet av verdens larmen i vor tid.

—*A. M. Vinge.*

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.

Rev. H. L. Urness, Editor, Cabri, Sask.

Published semi-monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All communications that concern the editorial department, and news items, should be sent to the Editor.

All money for the paper, and change of address, kindly send to Mr. Josef Haave, Naicam, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Printed by the RUNDSCHAU PUBLISHING HOUSE, Winnipeg, Man.

JULEHILSEN. Der er ikke nogen tid av aaret naar menneskene kommer hverandre ihu, slik som ved juletide. Om ikke noget andet saa sendes hilsen: "Glædelig Jul." Der er heller ikke nogen tid av aaret naar menneskene skulde drages mere sammen end ved juletid. — Den første julehilsen kom og blev forkyndt ved hellige englemunde til hine hyrder ute paa Bethlehems marker 1937 aar siden. Den hilsen var til hele menneskeslegten, som *en stor famelie*: *"Eder er idag en Frelser født!"* — "Saa har Gud elsket verden at han ga sin Enbaarne søn." Gud glemte ikke nogen ved sin julegave til den store menneske famelie. Her er ikke rik eller fattig, ung eller gammel, mand eller kvinde, hvit eller sort, — alle faar den samme store og rike gave. Det er julehilsen fra Gud! Aapne øiet for "Bethlehems stjernen" og aapne saa hjertedøren nu i denne jul, som aldrig før, for Guds Julehilsen!

JULELÆSNING. Det saa ut, en tid, som om det skulde bli smaat med læsestof der vilde egne sig til julenumret av Hyrden iaar. Men takket være kjære og tro venner av Hyrden som kom og det med riktig god julelæsning og julehilsen. Særlig vil julebrevet fra forhenværende, høit elsket, pioner-prestefolk i nordlige Sask. nemlig pastor og fru S. H. Njaa, bli læst med interesse baade av prester og menighetsfolk. Paa samme tid danner det verdigt minde om den kjære og høit aktede avdøde past. H. O. Gronlid. samt en hilsen til fru Gronlid. Redaktøren stod nettop i berip med at skrive vor kjære medarbeider past. Njaa, om at faa noget fra ham til julenumret av Hyrden, og saa kom det velsignede brev. Hjertelig tak pastor og fru Njaa. for julehilsen. Tilønsker eder samt hele Hyrdefamelien en i alle maater glædelig jul og et godt og velsignet Nyt-Aar. — U.

En Julehilsen til Hyrdens Famelikrets.

Det blir likesom saa anderledes naar det lakker til jul, naar alle i famelien ventes hjem til den store høitid; da savnes de kjære som er flyttet over fra striden til herligheten; da merkes den tomme stol saa meget mer, de sterke hænder og den kjære stemme savnes mer end andre tider; men Gud være tak som later os faa betrakte det altid nye juleevangelie i fred og uforstyrret, at han har skapt troen i vore hjerter paa frelseren den Herre Jesus som kom til denne jord for at alle skal bli salige og komme til sandhets erkjendelse. Ja det er dette med *sandhetens erkjendelse* som saa meget beror paa. Gud er at stole paa om vi vil lære at kjende os selv og bekjende vore synder saa vil han mangfoldig tilgive, og han vil være nær hos os og i os, saa vi vil gjøre hans vilje. Læs hvad der staar i det 17 vers i det tredje kap. hos Profeten Stefanias. Det er herlige ord, som stadfester Guds kjærlighet til os; men saa er de foregaaende hos Profeten ogsaa truende og alvorligt om vi *ikke vil* lytte til Guds Bud og befalinger saa kan vi ikke bli delagtige i hans herlige løfter og forjættelser. Saa kjære venner la os staa paa vakt imot salihets fienden saa det maa gaa os vel, at vi maa elske og tjene Gud og være fri og lykkelige. Tænk saa herligt at faa leve paa denne deilige jord som Gud saa underfuldt har beredt for os i alle maater, og saa den enda mere underfulde Evighet som han sendte sin Enbaarne Søn til at berede for os! Takker Herren, ti han er god og hans miskundhet varer evindelig. En meget glædelig julefest ønsker jeg alle venner i den Herre Jesu Navn.

Nu lit om min tilstand. Saaret paa min fot er næsten igjengrod. Det er et under som Gud alene kan utføre, at han vilde trække kulbranden ut av min fot og danne den i en klump omtrint en tomme tyk og som nu er i et glas med alkohol er et under! og han har lindret de store smerter i mit legeme kan jeg ikke takke ham nok for! Om dette skulde bli min sidste hilsen til søskenflokken — gjennem Hyrden — saa træffes vi i Himlen hos Gud! Det er en sand opbyggelse at læse Hyrden og alle jeg kjender til vil ikke undvære den. Synes nok den skulde ha flere subskrebenter.

Nn en kjærlig hilsen og tak for aaret som svandt, og tillykke med det nye aar. Maa Gud faa velsigne os til legeme og sjæl saa vi lever hver dag til hans pris og ære. Venligst —*Mrs. L. E. Haave.*

Minder fra vort ophold i Kanada.

Det er os en glæde at modta "Hyrden" og faa følge med lit i Arbeidet der oppe i det høie Nord. Vi tilbragte 10 lykkelige aar der ute blandt nybyggerne særligt i Prince Albert strøket i Saskatchewan. Mange av de første banebrytere i disse settlementer har nu nedlagt vandringsstaven, og vi har kun minderne igjen, men disse minder er os kjære og vi tar dem ofte frem og lever sammen med disse staute, kjekke foregangs mend og kvinder, der tok fat med mod og kraft og bygged sig hjem i vildnisset.

Det var hyggeligt at se hvor villige de var at være med at fremme menighedsarbeidet og hvor mange tunge tag de tok for at komme saa langt at de kunde være selvhjulpne og ikke behøve nogen understøttelse av missionskassen.

Det var ogsaa svært opmuntrende at der var flere der kunde ta del med vidnesbyrd og bøn, saa man ikke behøved at staa aldeles alene i vidnegjerningen. En anden ting der var svært opmuntrende var, at naar vi hadde samtalemøter eller kredsmøter, saa kom folk fra alle kanter. Husker et kredsmøte vi hadde i byen Birch Hills. Jeg skulde paa depoet tidlig paa morgenen for at ta imod de besøkende der kom fra nord. Det var en lang rekke og nesten bare unge. Jeg regned til 14 stykker og den sidste var pastor Grønlid. "Her kommer vi," ropte han da han steg ned av trappen. Det blev fuldt hus has os den morgenen, da vi hadde faat dem alle plaseret paa stoler og bænker og flere fandt sig plads i trappen. Det var sangkoret pastor Grønlid bragte med sig til kredsmøte Det blev et godt møte og mange er der vist endnu der husker de hyggelige dage vi tilbragte sammen under dette kredsmøte.

Vi kan ikke godt glemme pastor Hjalmar Grønlid. Husker saa vel den dag, da han kom til os i vort hjem i Weldon. Det var om høsten. Vi hadde faat underretning om at vi skulde faa hjælp i arbeidet og at missions komiteen hadde kaldt en ung mand, der skulde overta arbeidet i Glen Mary, Bagley og Star City. Men vi vidste nesten ikke hvad vi skulde tænke, da vi fik se denne unge gut. Kan han duge noget som prest blandt nybyggerne, saa ung og uerfaren som han saa ut? Ja han duged og han vokste sig slik sammen med nybyggerne, at da han hadde virket en tid i New York og fik kald til at opta arbeidet igjen i sine gamle menigheder da forlot han østen og drog igjen op til det høie nord og der stod han trofast i gjerningen til Herren kaldte ham hjem, medens han stod i sin bedste kraft. Det var jo i Julen 1927 at han hadde været rundt til alle sine menigheder og tilslut hadde han lovet at besøke Bethania menighed øst fra Birch Hills, der den gang var presteløs. Det var den 28 December at han forlod sit hjem i Bagley og kjørte ind til Melfort. Det var meget koldt. Han hadde hat en del vanskeligheder paa veien ind til byen paa grund av snefonner og hadde arbeidet sig varm. Da han sad paa toget til Birch Hills følte han sig daarlig og da han kom frem til byen var han alvorlig syk og kunde vanskelig komme i hus. Han tok det første tog tilbake til Melfort og gik med en gang til hospitalet og der blev telefoneret til hans hustru, og da hun indfandt sig, sa han: "Dette er min sidste sygdom," og det blev ogsaa det. Det var lungebetendelse og han stod ikke til at redde. Han var dog fornøiet med Guds vilje og talte trøstende ord til sin hustru og saa sov han hen og vi har den sikre forvisning, at han nu staar for lammets trone og synger lammets nye sang.

Han var den første av vore prester i dette strøg der fik dødsbudskabet medens han stod i gjerningen. Han trængtes saa vel, men Herren hadde sin vise hensigt med denne tunge tilskikkelse. Mindet om pastor Grønlid kommer frem igjen nu da det nermer sig til Jul. Vi har hans billede hengende paa veggen i vort hjem og det er saa hyggeligt at mindes ham og det samme er tilfelde med vore børn. Han var en barneven og der blev altid høitid i vort hjem naar Grønlid kom paa besøk.

Ja slik kommer minderne frem fra gamle dage medens vi var der oppe blandt vort kjære norske folk. Der er mange andre vi ogsaa mindes og vi kunde vel ha skrevet lange artikler om slike gjeve mend som Emisser Erik Erikson, Ole Quale, Andreas Hagen, og L. E. Haave der alle var med i vidnegjerningen, og nu har flyttet fra stiden her nede.

Nu er det allerede snart 25 aar siden at vi forlod arbeidsmarken i Kanada. Det skulde ha været en glæde at faat besøke eder endnu en gang og faat tolke livets ord iblandt eder, men det ser ut som det er umulig at komme fra nogen gang. Saa vil vi sende eder vore bedste julehilsener Vi haaper at arbeidet i blandt eder vil lykkes og at den lutherske kirke i Kanada vil vokse sig sterk og stor og at det vil lykkes at samle vort folk om ord og sakramenter og at sjæle maa bli vundne ikke bare for den ydre organisation, men at sjælene maa virkelig bli vundne for Herren. Glædelig Jul tilønskes av eders i Herren.

Pastor og Mrs. S .H. Njaa,
Northwood, N. Dak.

Hvorledes skal vi have en glædelig Jul.

Tiden gaar og atter staar vi foran aarets store høitidsfest Julen.

Som regel er Julen den tid i aaret som mest paaminder os alle og gjøre litt godt mot hverandre.

Det er paa mange maater et sammaritan arbeide kan gjøres, men noget av det største er kanskje om vi kunde, i Julen, huske paa de mange syke og lidende som ligger paa hospitalene.

Et sykebesøk med Julehilsning til en eller anden som ligger der tærende av sykdommens kvalme, motløs og fortvivlet, vilde føles som en lægedom hos de syke.

Det er vel kanskje ikke fordi vi mangler gode tanker og forsætter at vi undlater at besøke de syke som ligger der længtende i smerter.

Nu det har likesom blit til en vane at overlate sykebesøket til stedets prest eller til en sykekomite at gjøre. Vi burde ikke glemme at der staar skrevet "Gaa du hen" og paa et andet sted, hvor det staar: Hvad som helst i gjøre mot en av disse mine smaa det gjøre og i mot mig.

Naar vi lærer at tage Herrens befalinger i den aand den er git os vil vi snart erfare at det er bedre at gi end at mottage enten det er en stund av vor tid eller litt av vore midler vidende at alt vi har er en naadegave fra vor Herre og han skal sørge for at vi ingenlunde skal lide mangel. Naar vi først har begyndt og besøke de syke og lidende kan vi til fulde erfare glæden og gavnet derav.

Naar saa den glade høitid atter synges ind vil der nok være en av vores største glæder at tænke paa at ogsaa vi fik lov til at glæde og gi litt haap og øve litt kjerlighet til en av herrens minste.

Saa til slut vil jeg ønske Hyrden, dens utgivere og alle dens læsere en riktig glædelig Jul og godt nytt aar 1938.

Hilsen, Simon Oyen.

Radio i Kristne Hjem.

Dette er skrevet av W. i Oslo for mange aar tilbake. Radio er en vidunderlig opfindelse. Det er ikke under at den holder sit seierstog over verden, ogsaa i vort Land. Kringkastningen har helt besieret hovedstaden og eftersom den blir almindelig utover landet vil nok snart hele folket ligge for radios føtter. Ogsaa de kristne hjem har ikke i liten utstrækning anskaffet radio. Det maa ogsaa sies at den har skaffet mange gamle og syke aandelig vederkvægelse og glæde. Det sitter mangfoldige gamle i sin stol og syke ligger fængslet til sin seng og følger med i gudstjenester fra først til sist og faar ord til andet høre en god tale av Kjeld Stub saa tydelig som de sat i Kirken. Det er jo vel og bra. Og dog! Der er her mørke sider. Jeg sitter med en sterk frygt for at radioen skal bli til stor skade for kristne hjem. Derfor føler jeg det ret at rope et alvorlig varsko. Det er to ting ved radio som ængster mig. *Først* dette at den bringer hele verden ind i vore hjem. Intet er vanskeligere i vor tid end stilhet og samling om det ene fornødne, men radio skal sandeligs ikke hjælpe mig hertil, om den kommer ind i huset. Det føler jeg mig forvisset om. Det har jo altid været god kristen sæd i troende hjem at holde sig og sin ungdom borte fra verdslig væsen. Men nu optrær dette pludselig ad en bakdør mit i min egen stue, Søndag formiddag faar du en god præken.

Men Lørdags aften lyder dansemusik fra Grand eller Bristol og snart kommer en revy og en visesanger og byr dig sine saker. Jeg vil nødig dette skal opfattest som en klander mot kringkastningens ledelse. Det kan godt være den er forsigtig. Mon ikke enkelte ting med fordel kunde utgaa av programmet. Men dette behøver man ikke at høre paa sier nogen. Vi vet jo Programmet, og saa kan enhver vælge efter sin smak. Jo naturligvis. Men hvordan gaar det i virkeligheten? Her er min *anden frygt.* Det later til at det er en hel lidenskap som griper de fledste radioter. Det kan jo være en overgang. Hele aftenen er det radio som er familiens mitpunkt. Kommer man hjem fra et godt møte, hvor man er velsignet med Guds ord, og radio saa skal frem, slettes velsignelsen ut av alle andre indtryk. Jeg haaper det ikke er saa galt i kristne hjem med radio. Men mon det ikke trænges en iakttagelse. Skulde radio gjøre dit hjem og dit sind verdsligt og ta tiden bort fra det som bedre er — fra Guds ord og bøn, saa blev den dig et kostbart indkjøp er jeg bange for. Derfor vær paa vakt. For min del tror jeg ikke vort hjem blev et gudfrygtigere hjem om vi fikk indsat radio.

Et hus hvor ingen Bibel er
det bedste budskap mangler der
der let den onde finder vei
den kjære Gud der dvæler ei.
Ti Adamsbarn o Adamsbarn
Vil ei du ind i satans garn
giv straks din siste Daler hen
kjøp dig en bibelbok for den.
Lukk op den med dit første smil
og snart som Lynets rappe pil
du trænger ind med stadig Bøn
gjør dig en bolig der i løn!
sank stedse mer av ordets skat
faa derav dig et bygværk satt.
Lad som et Banner den utslaa
og vaie lyst, hvor da man gaa.
Tryk til dit hjerte den som sjold
i Fryd og sorg til den dig hold.
O Adamsbarn vis du er klok
kjøp dig straks en bibelbok
og sæt den sidste skjærv i løp
og saa skynd dig, ill, en bibel kjøp
og la den daglig bli brukt
og læg den ikke i kistebunden lukt
men din læsning og dit levnet ven
med din Bibel bok begynd og end.

—*G.*

Swift Current, Sask.
"Kapstein Mo og hans søn."

Her Redaktør! I Oslo, Norge for mange aar tilbake, levde en familie som gikk under navnet "Mo.". Faren var Kaptein paa en stor lastedamper til utlandene, over verdens havene. Og naar det høvde sig slik, at han hadde fragt for Norge saa besaa han sin familie i Oslo.

Og de faa hviledager han hadde i famiiens skjød, saa lovede han sine gutter naar dem blir store saa skal dem faa bli med til sjøs. Kaptein Mo blev borte somme tider hele Aaret og vel saa det. Den ælste vokste stor og stærk og en uudholdende lyst til sjøen, og tok smaa hyrer i Oslofjorden og rundt Norges kyst. Men en vakker høstdag seilte Kaptein Mo med last til Oslo, og hans søn vilde apsolut faa bli med til sjøs.

(Fortsættes i næste nr.)

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth on him should not perish, but have eternal life.

SHEPHERD

I AM THE GOOD SHEPHERD. John 10, 11.
ORGAN OF THE NORWEGIAN LUTHERAN CHURCH OF CANADA.

He that believeth on him is not judged; he that believeth not hath been judged already, because he hath not believed on the name of the only begotten Son of God.

Winnipeg, Manitoba, Second Nr. in December 1937

CHRIST'S BIRTH, AND OUR NEW BIRTH.

By *Rev. G. J. Ostrem.*

Jesus Christ has two births; His birth in History, and His birth in me.

"Behold a virgin shall bring forth a son, and they shall call His name Emanuel, which being interpreted is, God with us." Isa. 7, 14. R.V. "Therefore also that holy thing which shall be born of thee shall be called the Son of God." Luke 1, 35.

Christ did not evolve or develope out of History. He came into it from the outside. Christ was born *into* the world, not *from* it. He cannot be accounted for by the human race. He is not "the best human being." He is not man becoming God. He is God incarnate. God coming into human flesh; coming into it from the outside. When God was to provide a way of salvation, it had to be apart from us. Outside the human race. "HE is the Highest and Holiest entering in at the Lowliest door." This is the wonderful news of the Christmas season. But it is not only: "Christ born in Bethlehem", but CHRIST BEING BORN IN US. Paul writes to the Galatians "of whom I travail in birth until Christ be formed in you", 4, 19.

As Christ came into History from the outside, so must He come into me from the outside. Of ourselves we do not seek after God. Rom. 3. and as Isaiah says: "we turned every one to his own way." Let it therefore be a personal question: "Have I become a 'Bethlehem' for the Son of God?" Has He been born in you? The Savior said: "Ye must be born again." BORN FROM ABOVE. A birth different from natural birth. "He that believeth on the Son hath everlasting life; and he that believeth not the Son shall not see life, but the wrath of God abideth on him." John 3, 36. The new birth is not a reformation of the old nature, but a creative act of the Holy Spirit. John 3, 5. The condition of the new birth is faith in Christ crucified. John 3, 14—15. Through the new birth the believer becomes a partaker of the divine nature and of the life of Christ himself. Gal. 2, 20.

It brought great joy to all who saw HIM in Bethlehem at that first Christmas. They saw Him; Worshipped Him; Loved Him; Served Him. Seeing HIM has power to change lives. The wise men "returned another way home." Paul met Him, and his course was changed. Matthew was brought face to face with HIM one day, and his whole life-course was altered. Just what shall HE BE PERMITTED to do for you and me THIS CHRISTMAS?

O holy Child of Bethlehem!
Descend to us, we pray;
Cast out our sin, and enter in,
Be born in us today.
We hear the Christmas angels
The great glad tiding tell:
O come to us, abide with us,
Our Lord Immanuel! Amen.

It came upon the midnight clear,
That glorious song of old,
From angels bending near the earth,
To touch their harpes of gold:
"Peace on the earth, good-will to men,
From heav'n's all-gracious King";
The world in solemn stillness lay
To hear the angels sing.

Still through the cloven skies they come,
With peaceful wings unfurled;
And still their heav'nly music floats
O'er all the weary world:
Above its sad and lowly- plains
They bend on heav'nly wing,
And ever o'er its Babel sounds
The blessed angels sing.

And ye, beneath life's crushing load,
Whose forms are bending low,
Who toil along the climbing way,
With painful steps and slow, —
Look now, for glad and golden hours
Come swiftly on the wing;
O rest beside the weary road,
And hear the angels sing.

For lo! the days are hasting on,
By prophetbards foretold,
When, with the evercircling years,
Comes round the age of gold;
When peace shall over all the earth
Its ancient splendors fling,
And the whole world give back the song
Which now the angels sing.

A NEW RULING.

The pastors and congregations of the District will be interested in a new ruling by the Department of National Revenue, whereby all Sunday School text books and books for Sunday School libraries will be admitted free of duty and excise tax. In my correspondence with the Minister of Finance, the Hon. Chas. A. Dunning, I asked for a clarifying ruling which would result in such books being admitted free of duty by all collectors. Hitherto some collectors have admitted them free of duty and others have not. In talking the matter over recently with one of the principal officials of the department in the west, I was told that he did not understand Sunday Schools to be included among the "schools" mentioned in the department regulations, for which text-books were to be admitted free of duty. However, according to the new ruling, Sunday Schools are definitely included.

It will be noted that books for Sunday School libraries are also included. The ruling in regard to library is so general that I see no reasons why books for Ladies Aid libraries should not also be admitted free of duty under present regulations.

In order that our pastors and congregations may have complete information in regard to this important matter, I am transmitting for publication in Hyrden a copy of the letter I have just received from the Department of National Revenue.

—J. R. Lavik.

DEPARTMENT OF NATIONAL REVENUE
Customs Division

Ottawa, Can., Oct. 27, 1937.

Rev. J. R. Lavik, D.D., President
The Norwegian Luth. Church in Canada
P. O. Box 632
Saskatoon, Sask.

Subject: Tariff status of Books for Sunday Schools.

Dear Sir,—

Referring to your letter of the 12th instant, addressed to the Minister of Finance and transferred to this Department for attention, I may advise you that books not printed or reprinted in Canada, which are included and used as bona fide text-books in the curriculum of any Sunday School in Canada, are admitted free of Customs duty under the first part of Tariff Item 175, and exempt from the consumption or sales tax, provided that a certificate in the form as enclosed herewith is supplied to our Collector at the Port of Entry.

If the Sunday School Library you have in mind is one from which members of the Church or the Sunday School, or others, may borrow books, or, in other words, is in the nature of a public library, books specially imported for the bona fide use of the Library would be admitted free of Customs duty under the second part of Tariff Item 175, and exempt from the consumption or sales tax, provided that a certificate in the form as enclosed herewith is supplied to our Collector at the Port of Entry.

Such books received by mail or express, of which the value for entry purposes does not exceed Twenty-five Dollars, are not subject to the special Excise tav of 3%, unless more than one entry of such goods is made by one importer during one day from one country.

A Departmental Memorandum, which will contain the above ruling on text books will be issued within the next few days, and a copy will be forwarded to each of our Collectors.

Yours truly,
R. FAIRBAIRN,
for Dominion Customs Appraiser.

Encls.

TEXT BOOKS RE TARIFF ITEM 175.

The fact that imported books are included and used as text books in the curriculum of a university, college or school in Canada shall be established by submission to the Collector of the curriculum of the institution in which such books are listed as text books, or, from a responsible official of the university, college or school, in the following form:-

"I hereby certify that the books listed by titles hereunder are on the list of books included and used as text books in the curriculum of ....
(name of university, college or school)
not merely books listed as for reference purposes.

....
(Name and title of official)
Date at ....
.... 19...."

LIBRARY BOOKS RE TARIFF ITEM 175.

A certificate in the following form, signed by the proper library official, covering all library books entered duty free under tariff item 175 shall be furnished to the Collector at the time of entry:-

"The books listed by the titles hereunder, covered by Entry No............, dated........................, are to be placed in and form part of the.......
.... library, located at..........................,
and are the property of the organized authorities of such library and not the property of individuals.

....
(Librarian or officer in charge of library)
Date at ....
.... 19...."

A Christmas Prayer.

"Thou blessest, O Lord, and it shall be blessed for ever."

God bless you, friend of mine, I pray,
With His glad peace this Christmas Day;
God bless you, yea, God bless you, dear,
Each moment of the coming year!
God bless you, wheresoe'er you be,
While crossing life's tempestuous sea,
And then, on heaven's eternal shore,
God bless you, dear, forevermore!

—Gertrude Hollis. (Selected —U.)

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

MRS. I. O. THVEDT, Editor — LANGHAM, SASK.

Dear Sisters in the Lord:

I wish to express my deepest appreciation and thanks for the letter of welcome from the Womens Missionary Federation of Canada through your president, Mrs. Thvedt. May the Lord bless you all. The Christmas season is soon with us, and we love to sing the beautiful Christmas hymn by Gruntvig:

"The happy Christmas comes once more.
The heavenly Guest is at the door,
The blessed words the shepherds' thrill,
The joyous tidings: Peace, good-will.
"O let us go with quiet mind,
The gentle babe with shepherds find,
To gaze on Him Who gladdens them,
The lovliest Flower on Jesse's stem."

When the world round about us would seek to make Christmas a worldly celebration of Santa Claus, it is necessary for us to pray that we may have a quiet mind and make room for Jesus in our heart and home so we can truly pray:

"Come, Jesus, glorious heavenly Guest,
Keep Thine own Christmas in our breast;
Then David's harp-string, hushed so long,
Shall swell our jubilee of song."

When Jesus has come into our heart we get a desire to serve Him and the harp-strings that have been hushed rejoice in the glad message of salvation. May we say with Mary: "Behold the hand-maid of the Lord," and then do the work that He gives us gladly and cheerfully, even though trials and hardships and disappointments may come. Think of how the soul of Mary must have been tried! To find no room except in a stable, when the great event—the birth of Jesus, was to take place. Then later when the wicked King Herod sought to kill the precious baby, she and Joseph had to take the infant and flee to Egypt. There were no automobiles—no highways to travel—no modern conveniences, but we feel confident she bore it all with love and patience, knowing that God was with them, and the angel of the Lord was guiding them.

Let us pray for one another that God may lead and guide us and glorify His name through us. We confess we are so sinful and unworthy and do not deserve His love and grace, but we pray for forgiveness in His blessed name and we know that He is more willing to answer our prayer than we are to pray.

Christmas is in a special way the children's festival. We know from our own childhood how Christmas stood out like a bright star in our life. As our mothers brought us to Jesus, to be blessed by Him, so may we also bring our children to the Savior who loves children so much, and who spoke the beautiful words," Suffer the little children to come unto me, and forbid them not; for of such is the kingdom of God." As a missionary federation let us seek, by God's grace, to instill a love for missions in our children, for they, too, long to have a share in that glorious work of bringing the blessed story of Jesus to the uttermost parts of the earth.

My husband and I, together with our four children, Sara, Anton, Dorothy and Iver Paul wish you a truly happy Christmas in Jesus name.

Mrs. Iver Iversen.

Christmas Morning.

With pen of golden beams the morning writes
The ever-joyous tidings: "Peace on Earth!"
On swan-white plains and winter-silvered heights,
Proclaiming to a grieving world the birth
Of Him whose hand could still the raging seas,
And, gently speaking, troubled hearts appease.

His kindly face smiles in the rose-hued dawn
This Christmas morn, had we but eyes to see.
To visioned realms of hope He leads us on,
Would we but follow, give our hearts in fee.
Above the tumult, distant cannon's roar,
His voice is calling, gently as of yore.

—R. B.

"Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men." Luke 2: 14.

"I heard the bells on Christmas Day
Their old familiar carols play,
And wild and sweet
The words repeat
Of peace on earth, good will to men."

Thus sang the poet of long ago. But at once his heart began to question: "Is there peace on earth? Are not men und nations striving against each other in hatred and violence?"

Were he alive today he might ask his questions with even greater fear and sadness.

How blessed, that we are again permitted to read that same "old story" and rejoice anew that "the Word was made flesh and dwelt among us."

May we "keep Christ in Christmas", and in the giving of gifts, remember God's great gift.

Let no home fail to read on Christmas Day the Bible story of incarnation. Luke 2: 1-10.

So "let us keep the feast, not with.... the laven of malice and wickedness: but with unleavened bread of sincerity and truth" 1 Cor. 5: 8. Then may we indeed wish one another A JOYOUS CHRISTMAS.

NO ROOM IN THE INN.

I wonder whether there is that room for the Christ Child in our hearts and homes today that He wishes to have. He says "Behold I stand at the door and knock; if any man hear my voice and openeth, I will come in to him and will sup with him and he with me." I wonder sometime whether we have left a large enough place for Him.

If we have crouded Him out it is not because we are hostile to Him. In fact, when we examine our hearts we sincerily believe that we love Him.

We say with Peter of old: "Lord, Thou knowest all things. Thou knowest that I love Thee."

We would not purposely croud Him out, and yet we unwittingly do it. The Christmas season is an appropriate time for taking stock. Is there room for Him in our lives, our homes, our business, our schools, our public life, in our churches, and in all our relationships? The world needs Christ. It never needed Him more.

"Thanks be to God for His Unspeakable Gift."

Isaiah:

"For unto us a child is born, unto us a son is given and the government shall be upon his shoulder: and his name shall be called Wonderful, Counsellor, the Mighty God, the Everlasting Father, the Prince of Peace."

Matthew:

"And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name Jesus; for he shall save his people from their sins."

Luke:

"And she brought forth her firstborn son, and wrapped him in swaddling cloths, and laid him in a manger; because there was no room for them in the inn."

"For unto you is born this day in the city of David a Savior, who is Christ the Lord."

John:

"And the Word became flesh and dwelth among us."

—Lutheran Herald.

Bible Questions for January.

Answers to be in by January 25th.

1. Where does it say that Jesus and the Disciples sang a hymn?
2. Where is Peniel mentioned?
3. What prophet is called the "herdsman of Tekoa?"
4. Upon what city did Joshua pronounce a curse? (Give reference.)
5. What verse in Acts tells that the people of Athens were swayed by curiosity?

Notice.

We should like to draw the attention of Radio Listeners to the splendid service by Dr. Walter Maier on the National Chain in U. S. at 2:30—3:00 p.m. each Sunday. KFYR, Bismarck, handles this service. Dr. Maier is an outstanding Radio preacher. Listen in and be inspired, and thrilled.

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. VINGE, Editor — FAIRY GLEN, SASK.

Comments.

"And she shall bring forth a son; and thou shalt call His name Jesus; for it is He that shall save His people from their sins." Matt. 1: 21.

It seems so short time since last Christmas. Time has gone by so quickly. To think that now we are a year's march nearer home. Soon our earthly course is run, and we shall stand in His presence. Are you ready for that event? That is the all-important question.

In the text quoted above we see briefly stated the purpose of the coming of Christ. He did not come to make them better "in" their sins, but He came to save them from their sins. That is the core and center of the Gospel message. And yet we know that we shall not be completely saved "from" our sins in this life. But the ultimate end of a life lived with Christ is to be wholly and entirely saved from sin.

When we think this Christmas of what that means, that is to be saved from sin, we think of it in three ways. 1. Saved from the guilt of sin. 2. Saved from the dominion of sin. 3. Saved from the presence of sin. The moment the sinner surrunders to God the guilt of sin is taken away through the redemption that is in Christ Jesus.

"There is a fountain filled with blood,
Drawn from Immanuel's veins,
And sinners plunged beneath that flood
Lose all their guilty stains."

The Christian is no longer to be under the dominion of sin. We read in Romans 6: 14, "For sin shall not have dominion over you: for ye are not under the law, but under grace." In Christ there is victory over sin.

"Order my footsteps by the Word,
And make my heart sincere;
Let sin have no dominion, Lord,
But keep my conscience clear."

We shall be saved from the presence of sin. That is still future. As long as we are in this world we are in the presence of sin. We have that triple enemy: The Devil, the World, and our own flesh. These enemies will harass the true Christian in his Pilgrim walk here. There is no armistice in battle against evil. That is why God has provided for the child of God a "full armour," that in this severe conflict he may be able to stand. But one day the child of God shall be free from the presence of sin. That is all included in Christ—this great victory. And we sing:

"One radiant morn when sinless souls assemble,
Where each desire is born in purity,
No more the thought of wrong shall make me tremble,
But ransomed, I shall live forever free."

He shall be called Jesus. That is His Name for it is He that shall save His people from their sins. That is the Christmas message. What does it mean to you, dear reader? To those who have let the Christ Cild in, the Name Jesus has a special meaning. Only they can sing from the heart:

"How sweet the Name of Jesus sounds,
In the believer's ear.
It soothes his sorrows, heals his wounds,
And drives away his fear."

There is a great deal of preaching in our day. Not only from the pulpits of the land, but also over the radio. There seems to be two very marked extremes in the preaching. On the one hand there is the lecture form, enlightening for the mind, but nothing for the heart. The sermons become saltless because the centre of the Gospel, "The great truth that Jesus is the way of salvation to all believing souls" is left out. Christ does not have the center of the sermon. Then on the other hand there is another marked extreme, the noisy, sensational, circus-like service, where Christ's Name is indeed used but in a glib and irreverent way. The whole service revolves around the "special speaker", and since it centers around that which is human, the fruits, so called, are of short duration. One thinks of the fact that the fellowship which the children of God enjoy here, is to be a foretaste of the joy of heaven, what would Heaven be like with such hectic services infinitely multiplied.

Between these two extremes is the golden mean. The service where that unexplainable, precious, glorious fellowship is augmented from Heaven through the quiet influence of the Holy Spirit, that is the way of God. That which is man-made in religions life always bears the mark of superficiality. There is a short prayer that it is exceedingly important for the individual Christian to pray, especially in our time of extremes, and that is this little prayer. "God make me a well-balanced Christian."

Prince Albert Circuit broadcasts every Sunday evening from 9:00—10:00 P.M. With the increased power that this station may have after the New Year these services will reach a greater territory. The station is CKBI, Prince Albert. Pastor A. E. Syverud is the manager for these services. The pastors of the circuit take turns, speaking alternately English and Norwegian.

The Editor of these columns desires to take this opportunity to wish every Officer, every Luther Leaguer God's richest blessings this Christmas season. May we this coming year include in our prayers the work of the Luther League in Canada District. Oh, how we need a quickening all along the line. The League work holds such an unique opportunity to further the cause of Christ.

The International Office will likely have available copies of the new Luther League constitution. There are many changes in this constitution. Leagues interested should by all means secure a copy and study it.

Young People and Stewardship.

We have a Stewardship department in our church. We engage a Stewardship Secretary. We believe that great strides have been made to instil into the minds of our church people that we are indeed stewards of God's gifts. That is a big step in the Christian life. It takes a long time for the Lord to show some of us that what we have is not our own, but that it all belongs to the Lord. There is a significant passage in Acts 2: 36. "Let all the house of Israel therefore know assuredly, that God hath made Him both Lord and Christ, this Jesus whom ye crucified."

We gladly lay our sin burden down at the foot of the cross. It is good to know that He bore the sins of the world. We are glad to know that He is our Christ. But are we equally ready to acknowledge Him as our Lord? Are we willing to place all that we have at His disposal? If He has been given the place that God gave Him, then in our lives too He must be recognized as Lord. And surely if He has become our Christ and Lord it means that we acknowledge also that what we have of material possessions also belongs to the Lord. We are but stewards.

Why do I write about this? Because I believe that in our Luther Leagues, in our congregations, there is growing up in many places a generation of young people who assume no definite responsibility for the maintenance of the church. Father paid for the whole family while they were small and father still pays for the whole family even where there are grownup confirmed boys in the house. Oh, the stewardship thought should be instilled in the children early! Every confirmed boy and girl should feel the privilege of contributing directly to the church even if the donation in many cases would be very small. I would go so far as to say that every confirmed boy and girl should look upon even the smallest amount of so-called "spending money" as a call to share with the Lord and His work. One of these large Canadian nickels given by some one whose sum total of money possessed was between twenty-five and fifty cents, would be an acceptable and blessed gift to the Lord. And it would instil the thought of a co-partnership in the Lord's work. And it might perchance awaken someone who searches the corners of his pocket book for the elusive nickel when he should look among the one dollar bills for a five dollar bill.

Giving should never be of compulsion, but always of a free Spirit. Many are generous givers, and we are glad for that. But every one who belongs to the Christian church should have the joy and privilege, not only to be carriers of dad's money to the altar, but to definitely have a share in offering—making the decision as the right amount to give.

We can pray for a willing heart also in giving—pray for a larger sense of stewardship. When the people of Israel brought large and costly gifts to the building of the temple it is strikingly stated:

1. Chronicles 29: 9, "Then the people rejoiced for that they offered willingly." God had wrought in them a willingness.

Luther Leaguers remember to be a consistent and systematic giver to the church. Pray for a willing spirit. Receive some of the joy that comes with a willing spirit, and the blessing that God has promised to the cheerful giver.